

РЕШЕНИЕ

№ 2519

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **572** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник група при СДВР, отдел "Пътна полиция", подадена чрез юрк. А., против Решение № 3898 от 21.10.2022 г. по НАХД № 6052/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 21-4332-028067/08.02.2022 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „ПП“ - СДВР, с което на К. Г. П., на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на въззивния съд е неправилно, тъй като е постановено при допуснато нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Изложени са подробни съображения относно законосъобразността на НП. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В случай, че касационната жалба не бъде уважена и са претендирани разноски за адвокатско възнаграждение, се моли за присъждането им в минимален размер.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - К. Г. П., редовно уведомен, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба. Моли оспореното решение да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да отмени обжалваното пред него наказателно постановление, районният съд, въз основа на събраните писмени доказателства, е приел за установено, че на 02.10.2021 г., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], К. П. е управлявал лек автомобил с марка „Ф.“, модел „К.“, с рег. [рег.номер на МПС], регистриран на Е. Ч.. Автомобилът бил спрян за проверка, в хода на която било констатирано, че управляваният автомобил е със служебно прекратена регистрация.

На 16.12.2021 г. младши прокурор при СРП издал постановление за отказ от образуване на досъдебното производство по пр. пр. № 49665/2021 г., поради ниската обществена опасност на деянието. Преписката била изпратена до ОПП - СДВР за преценка за налагане на административно наказание. В тази връзка било издадено наказателно постановление № 21-4332-028067 от 08.02.2022 г. от началник група в СДВР, ОПП-СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 3, предл.1 от ЗДвП, на К. П. била наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на установената фактическа обстановка СРС приел, че НП е издадено от компетентно длъжностното лице, като при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правото на защита на нарушителя. Относно приложението на материалния закон СРС е намерил, че липсват доказателства П. да е знаел, че лекият автомобил е служебно deregистриран. Това дало основание на съда да отмени наказателното постановление, поради липса на установена субективна страна на соченото нарушение.

Решението на въззивния съд е правилно.

С оглед установената в хода на съдебното следствие фактическа обстановка, районният съд правилно е приел, че привлеченото към административнонаказателна отговорност лице не е осъществило състава на административното нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП от субективна страна.

С разпоредбата на чл. 140, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП, в относимата редакция (Изм., ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), законодателят е въвел изискване, по пътищата, отворени за обществено ползване, да се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Условието и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС, се определя с Наредба № I-45/24.03.2000 г. на МВР, като задължението за деклариране на настъпилите промени в данните за регистрацията на МПС е за собственика, според разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от Наредбата, а в

разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП е предвидена възможността служебно да бъде прекратена регистрацията на МПС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Разпоредбата на чл. 175, ал. 3, предл. първо от ЗДвП, от своя страна, предвижда налагане на глоба в размер от 200 до 500 лева и лишаване от право на управление на МПС, за срок от 6 до 12 месеца, за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, а съгласно § 6, т. 25, предл. първо от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство.

По делото е безспорно установено, че ответникът по касация П. е управлявал лек автомобил „Ф.“, модел „К.“, поради което е имал качеството "водач" на МПС. Автомобилът е бил управляван по път, отворен за обществено ползване, като това МПС, към датата 02.10.2021 г. е било със служебно прекратена регистрация. Административнонаказващият орган обаче не е ангажирал доказателства, които да обосноват субективната страна на деянието, а именно - наличието на знание у страна на дееца за обстоятелството, че управляваното от него МПС с посочения регистрационен номер, е с прекратена регистрация. Прекратяването на регистрацията на процесния автомобил е извършено по реда на цитираната по-горе норма на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, като съгласно същата, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването му не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Анализът на установената фактическа обстановка на основата на законовата регламентация касателно регистрацията на МПС, респ. прекратяването и възстановяването ѝ, обуславя извода, че водачът на МПС с марка „Ф.“, модел „К.“, с рег. [рег.номер на МПС], доколкото не е нито новият собственик на МПС-то, а няма данни да е бил предишният такъв, не е бил длъжен и не е могъл да знае факта, че управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация, доколкото това е станало служебно чрез отбелязване в автоматизираната информационна система. В този смисъл, предвид изложеното и изхождайки от нормата на чл. 6 от ЗАНН, определяща за административно нарушение деяние, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, се обуславя извода, че П. не е действал виновно, включително и при форма на вината - непредпазливост, каквито доводи се поддържат в касационната жалба.

Съобразно гореизложеното, касационният съдебен състав намира, че обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон и при липса на заявените в касационната жалба основания за неговата отмяна, поради което е длъжимо оставянето му в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд - София - град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3898 от 21.10.2022 г. по НАХД № 6052/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.